

Sociaal veiligheidsplan
en pestprotocol
2024-2025

Inhoudsopgave:

1. Waarom een sociaal veiligheidsplan?

2. Pestprotocol vrijeschool Thula
 1. Inleiding
 2. Omschrijving pestgedrag
 3. De tien gouden gedragsregels ter voorkoming van pestgedrag
 4. Preventieve maatregelen
 5. Het stappenplan bij pesten op school
 6. Pedagogische adviezen en maatregelen
 7. Herhaald pestgedrag

3. Protocol Meldcode, opgesteld juli 2024
 - Inleiding Meldcode
 - Definities
 - Wettelijk kader
 - Verplichtingbinnen de organisatie
 - Stappen Meldcode
 - Stap 1
 - Stap 2
 - Stap 3
 - Stap 4
 - Stap 5A hulp organiseren en monitoren
 - Stap 5B

1. Waarom een sociaal veiligheidsplan?

Vrijeschool Thula wil haar kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. Een sociaal veiligheidsplan is nodig, omdat pesten helaas overal gebeurt. Het is belangrijk om een duidelijk en helder beleid te hebben waar alle betrokkenen op kunnen terugvallen en op kunnen worden aangesproken. Natuurlijk is het beter om het pesten te voorkomen door het scheppen van een goed pedagogisch klimaat. Daar gaat dan ook in eerste instantie de aandacht naar uit. De leerkrachten proberen een veilig klimaat en een prettige werksfeer in de klas en op het schoolplein te scheppen. Zij bieden ongeschreven regels aan en onderhouden die. Daarnaast is het belangrijk om duidelijke afspraken met de kinderen te maken, die schriftelijk zijn vastgelegd, zodat iedereen eraan kan refereren. In dit sociaal veiligheidsplan is de wijze waarop we het pestgedrag van kinderen in voorkomende gevallen benaderen, vastgelegd. Het biedt aan alle betrokkenen een concrete aanpak van dit ongewenste gedrag.

2. Pestprotocol vrijeschool Thula

1. Inleiding

Vrijeschool Thula wil haar kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. De leerkrachten bevorderen deze ontwikkeling door het scheppen van een veilig klimaat in een prettige werksfeer in de klas en op het schoolplein. Het is daarvoor noodzakelijk de kinderen duidelijke gedragsregels aan te bieden en deze te handhaven. Respect is daarbij het sleutelwoord.

Ondanks duidelijke gedragsregels kan het toch voorkomen dat een kind systematisch door andere kinderen wordt gepest. In een dergelijk geval is het van groot belang dat de leerkracht onder ogen ziet, dat er een ernstig probleem in zijn of haar groep is. In een klimaat waarin het pesten gedoogd wordt, worden ook de pedagogische structuur en de veiligheid ernstig aangetast. Voor onze school is dat een niet te accepteren en ongewenste situatie. Als er niet adequaat wordt opgetreden, is pesten een erg hardnekkig verschijnsel en kan het voor de (gepeste) kinderen traumatische herinneringen aan de kindertijd opleveren.

Daarom hebben wij een pestprotocol dat in werking treedt als dit ongewenste verschijnsel zich voordoet. Dit protocol is een vastgelegde wijze waarop we het pestgedrag van kinderen in voorkomende gevallen benaderen. Het biedt alle betrokkenen duidelijkheid over de impact, ernst en ook specifieke aanpak van dit ongewenste gedrag

2. Omschrijving pestgedrag

Een definitie van het begrip pesten kan zijn: het systematisch uitoefenen van psychische en/of fysieke mishandeling van een of meer leerlingen door een klasgenoot of een groep van klasgenoten.

Pestgedrag kan op de volgende manieren tot uiting komen:

A. Verbaal:

- Vernederen, schelden, dreigen
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas.
- Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken.
- Briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of echt steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.
- Digitaal pesten zoals buitensluiten van een appgroep

B. Fysiek

- Trekken en duwen, spugen.
- Schoppen en laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.

C. Intimidatie

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Een kind in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten tussen de fietsen.
- Een kind dwingen om bezit van af te geven.
- Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

D. Isolatie

- Steun zoeken bij andere kinderen opdat het kind bijvoorbeeld niet wordt uitgenodigd voor verjaardagsfeestjes.
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis.

E. Stelen of vernielen van bezittingen

- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.

- Beschadigen en kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schoeltas, banden van de fiets lek steken.

3. De gouden gedragsregels ter voorkoming van pestgedrag

1. Ieder kind wordt geaccepteerd zoals het eruit ziet.
2. Alle kinderen mogen meedoen met activiteiten.
3. We respecteren elkaars eigendommen.
4. Je scheldt een kind niet uit en je verzint geen bijnamen.
5. We accepteren elkaar zoals we zijn; je lacht een ander kind niet uit en je roddelt niet over andere kinderen.
6. We gaan respectvol met elkaar om; je bedreigt elkaar niet en je doet elkaar geen pijn.
7. In een ruzie proberen we de partijen uit elkaar te houden; je bemoeit je niet met een ruzie door partij te kiezen.
8. Als je zelf ruzie hebt, praat het eerst uit; lukt dat niet dan meld je dat bij de leerkracht.
9. Als je ziet dat een kind gepest wordt, dan vertel je dat aan de leerkracht. Dat is geen klikken!

Belangrijk in bovengenoemde zaken is de voorbeeldrol van de leerkracht.

4. Preventieve maatregelen

1. De leerkracht bespreekt met de leerlingen de algemene afspraken en regels in de klas aan het begin van het schooljaar. Het onderling plagen en pesten wordt hier benoemd en besproken in alle groepen van de school en vanaf klas 1 worden de gedragsregels van het pestprotocol expliciet besproken.
2. Op klassenouderavonden aan het begin van het schooljaar wordt het pestprotocol aan de orde gesteld.
3. De leerkracht voert de Regenbooglessen uit in de klas.
4. Indien de leerkracht aanleiding daar toe ziet, besteedt hij of zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek.
5. stappenplan bij pesten op school

A. Melding van het pesten

Allereerst wordt pestgedrag door de eigen klassenleerkracht waargenomen en dient ieder door een ander (collega, conciërge, ouder, stagiaire en kinderen) waargenomen pestgedrag bij de betreffende klassenleerkracht gemeld te worden. De leerkracht meldt

aan de collega's in de pedagogische vergadering dat hij/zij melding(en) gehad heeft van pesten. ALLE leerkrachten weten er vanaf dit moment van!

B. In kaart brengen van het probleem

De leerkracht gaat nu proberen om het pestprobleem zo spoedig en helder als mogelijk in beeld te krijgen. Dit gebeurt door:

- het horen van het slachtoffer en diens ouders
- het horen van de pester(s) en diens ouders
- na het horen van het slachtoffer en de pester(s) hoort hij de andere betrokkenen.
- In het teamoverleg worden de volgende stappen besproken.

C. Oplossen van het probleem

Als het eerder vermelde voldoende aanknopingspunten biedt, dan proberen we om op de hierna beschreven wijze met de klas en de ouders in gesprek te komen.

D. Het begeleiden van de kinderen

In de kleuterklassen en de laagste klassen kunnen de vertelstof of andere pedagogische verhalen en kan de pedagogisch sterk werkende autoriteit van de leerkracht de kinderen vrij vlot op een goed spoor terugbrengen. Vanaf klas 3 gebeurt dit ook d.m.v. gesprek. Hierbij zullen twee achtereenvolgende stappen genomen worden:

- een gesprek in kleinere kring met de direct betrokkenen.
- een gesprek met de klas.

E. In gesprek met de klas

- We willen de weg van de 'no-blame-aanpak' gaan. Het is een weg waarbij niemand beschuldigd wordt. Duidelijk moet worden wat het verschil is tussen plagen en pesten.
 - We maken duidelijk dat pesten niet gewenst is.
 - Ook het verschil tussen verklikken en melden van onrecht wordt besproken.

Doel is dat je de dader niet apart hoeft aan te pakken omdat de groep als geheel leert om corrigerend te handelen t.a.v. pesten in de klas!

E. Een ouderavond

Dit kan eventueel gebeuren met hulp van een ervaren collega en/of de schoolleider.

Het pestprobleem wordt centraal gesteld en alle ouders wordt gevraagd hun waarnemingen, ter verrijking en completering van het beeld, in te brengen. Heel belangrijk is hierbij dat er voor alle ouders een veilige sfeer wordt gecreëerd. Hierbij treedt geen polarisatie op en we spreken met vertrouwen in elkaar over het probleem, zonder elkaar te veroordelen of de schuldvraag te willen beantwoorden.

Overigens moeten de ouders er ook op voorbereid worden dat de uitkomsten wel eens anders uitvallen dan men in eerste instantie dacht. Soms blijken de vermeende slachtoffers zelf de daders te zijn. Ook dan moeten we er zorg voor dragen dat we dit probleem samen oplossen.

F. Terug in het teamoverleg

Na enige tijd weer een gesprek in het teamoverleg en een ouderavond van de klas om terug te kijken op de gang van zaken en eventueel nieuwe plannen te maken.

6. Pedagogische adviezen en maatregelen (gericht op pester en gepeste)

- Elkaars minder sterke kanten accepteren, de leerkracht dient hierin een voorbeeld te zijn (ergernis gericht aan pester of gepeste komt bij kinderen vaak sterk binnen, kinderen voelen zich afgewezen en zullen eerder volharden in hun niet-gewenste gedrag).
- Extra aandacht besteden aan kinderen die later instromen in een groep. Deze kinderen zijn soms kwetsbaar en lopen een hoger risico om pester of gepeste te worden.
- Zorgvuldig invullen van de observatielijst t.a.v. sociale en emotionele ontwikkeling, de uitkomsten ook bespreken tijdens de klassenbespreking met de intern begeleider.
- Pedagogische ondersteuning bieden aan het gepeste kind. Het kind serieus nemen en betrekken in het zoeken naar een oplossing. Indien nodig, zorgen dat het kind deskundige hulp krijgt.
- Pedagogische ondersteuning bieden aan het kind dat pest. Het kind helpen positieve relaties te onderhouden, ook met kinderen die het niet vanzelfsprekend als vriendje of vriendin zou kiezen. Het kind helpen zich aan regels en afspraken te houden. Het kind serieus nemen en betrekken in het zoeken naar een oplossing. Indien nodig, zorgen dat het kind deskundige hulp krijgt.
- Alle kinderen in de groep betrekken bij het vinden van oplossingen van pestproblemen. Oplossingen zoeken waarbij de kinderen een actieve rol spelen.

- Ouders die zich zorgen maken over pesten, serieus nemen. Informatie geven over pesten en de aanpak. Indien nodig ouders doorverwijzen naar deskundige ondersteuning.

7. Herhaald pestgedrag

Indien er sprake is van herhaald pestgedrag worden de ouders van de pester in een gesprek met de leerkracht, in het bijzijn van hun zoon of dochter op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Daarbij kan gedacht worden aan: buitenspelen, bewegingsonderwijs, excursies, schoolreisjes en bibliotheekbezoek. De schoolleider wordt van de uitkomst van het gesprek op de hoogte gesteld.

Indien het probleem zich blijft herhalen, meldt de leerkracht dit gedrag aan de schoolleider. De leerkracht overhandigt de schoolleider een gedocumenteerd protocol met daarin de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken.

De schoolleider roept de ouders op school voor een gesprek. Ook het kind kan in dit eerste gesprek met de schoolleiding betrokken worden. De schoolleider gaat uit van het opgebouwde archief van de leerkracht en vult dit archief verder aan met het verloop van de gebeurtenissen.

Indien het gedrag niet verbetert, wordt de Ouder- en Kind-adviseur betrokken bij de situatie.

Alle stappen worden zorgvuldig gedocumenteerd in het leerlingvolgsysteem van de school.

3. Protocol Meldcode, opgesteld juli 2024

Inleiding

Het hebben van een Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling en deze volgen is een plicht. Melden is een recht. Het bevoegd gezag van Vrijeschool Thula is van mening, dat de beroepskrachten van de school verantwoordelijk zijn voor een goede kwaliteit van de

dienstverlening aan leerlingen en ouders en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval dat leerlingen (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling. Met deze meldcode weten de beroepskrachten van de school welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en op welke wijze zij bij deze stappen kunnen worden ondersteund.

Definities

Huiselijk geweld is lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring. Onder geweld wordt daarbij verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer. Daaronder zijn ook begrepen ouderenmishandeling, vrouwelijke genitale verminking, huwelijksdwang en eer-gerelateerd geweld. Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex-)partners, gezinsleden, familieleden en huisvrienden.

Kindermishandeling: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Daaronder zijn ook begrepen eer-gerelateerd geweld, huwelijksdwang, vrouwelijke genitale verminking en het als minderjarige getuige zijn van huiselijk geweld tussen ouders en/of andere huisgenoten.

Onder beroepskracht in deze code wordt verstaan: de beroepskracht die voor Vrijeschool Thula werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen en ouders van de organisatie onderwijs, begeleiding, zorg of een andere wijze van ondersteuning biedt.

Wettelijk kader

Deze meldcode geldt binnen het kader van:

- de Wet bescherming Persoonsgegevens;
- de Wet op de Jeugdzorg;
- de Wet Maatschappelijke Ondersteuning;
- het privacyreglement van de school.

Geweld in onderwijsrelatie, gepleegd door beroepskracht ten opzichte van leerling, valt buiten het bereik van de meldcode. In dat geval zijn er andere wetgeving en stappen aan de orde, zoals het informeren van directie en inspecteur.

Verplichting binnen de organisatie

Verantwoordelijkheid leerkracht:

1. Oppakken signalen van een ouder, kind of broer of zus (signaalgevoelig)
2. Delen met ouders en, indien nodig, de aandachtsfunctionaris (directeur en IB-er van de

school).

3. Toezien op privacy van het betreffende gezin

Verantwoordelijkheid aandachtsfunctionaris:

1. In voorkomende gevallen meldcode volgen, documenteren, registreren
2. Overleggen met collega's, OKA, Ondersteuningsteam
3. Contacten met Veilig thuis
4. Informeren directie
5. Toezien op privacy van het betreffende gezin

Verantwoordelijkheid directie:

1. Beschikbaarheid Meldcode, die voldoet aan de eisen van de wet en aansluit bij de werkprocessen binnen de organisatie.
2. Binnen de organisatie bekendheid geven aan doel en inhoud van de Meldcode. Minimaal 1 maal per jaar wordt in teamverband de meldcode besproken.
3. Training en deskundigheidsbevordering van beroepskrachten, zodat die kennis en vaardigheden hebben en op peil houden voor het signaleren van kindermishandeling en huiselijk geweld.
4. Opnemen meldcode in inwerkprogramma van nieuwe medewerkers.
5. Aanstellen van aandacht functionaris (Inka Smans en IB-er), die andere beroepskrachten kan ondersteunen.
6. Regelmatig evalueren van de wijze van documenteren en de werking van de meldcode. De directeur draagt eindverantwoordelijk voor de uitvoering van de meldcode.

Omschrijving van de stappen 1 t/m 5

De volgorde van de stappen is niet dwingend. Waar het om gaat is dat de beroepskracht op enig moment in het proces alle stappen heeft doorlopen, voordat hij/zij besluit een melding te doen.

Heb je twijfels over de veiligheid van de kinderen?

Bel dan Veilig Thuis. Tel: 0800-2000 (24 uur per dag bereikbaar).

Stap 1 - Signaleren -

De leerkracht is verantwoordelijk. De leerkracht (of andere beroepskracht, die als eerste signaleert) brengt mogelijke signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld in kaart en legt deze zo feitelijk mogelijk vast. Het kan daarbij ook gaan om risico's vanuit oudersignalen, bijv. als de ouder depressief is, er sprake is van verslaving, suïcide (poging), uithuiszetting, enz. Degene, die als eerste signaleert, voert, evt. samen met de leerkracht, een gesprek met de ouders. Dit is een gesprek, gevoerd vanuit de naïviteit, met als doel om duidelijkheid over de signalen te krijgen. Worden zorgen weggenomen of bevestigd? Is er wel/niet een normale verklaring voor datgene waar u zich zorgen om maakt? 'Ik merk, dat je kind verdrietig is, wat is er aan de hand?' Dossiervorming. De leerkracht legt contacten over

deze signalen, stappen die worden gezet en besluiten die worden genomen, vast. In ParnasSys onder Notitiecategorieën leerling maakt LKR een notitie aan bij 'vertrouwelijk' meldcode 1. Als het gaat om veronderstellingen/aannames dan wordt dit expliciet vermeld. De leerkracht vermeldt de bron, als er informatie van derden wordt vastgelegd. Bij bevestiging van de zorg deelt de leerkracht die met de aandacht functionaris en de intern begeleider. Heb je twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloop je de stappen van de meldcode versneld: 'Het is mijn plicht ervoor te zorgen dat het veilig voor kind is, ik ga ervoor zorgen dat er veiligheid komt, ik zal je vertellen wat ik ga doen.' Hulpmiddelen: kindcheck, wat zijn signalen van kindermishandeling, voorbereiding op gesprek met ouders, verhelderingsvragen.

Stap 2 - Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig Thuis

De Aandachtsfunctionaris is verantwoordelijk. De aandachtfunctionaris consulteert interne- en/of externe collega's (bijv. gymleerkracht, OKA): zien ook zij signalen, hoe kan men meer duidelijkheid krijgen? De OKA heeft toegang tot MULTIsignaal, een systeem waarin professionals hun betrokkenheid bij een jeugdige kunnen registreren. Zo nodig vraagt de aandachtfunctionaris advies aan leden van het Ondersteuningsteam (anoniem, als er geen toestemming is van ouders). Evt. wordt ook het in stap 3 genoemde gesprek met ouder en/of met kind (let op kind van 12 jaar en ouder moet betrokken worden) alvast voorbereid en wordt de strategie bepaald. Bijv. welke hulpverlening kan worden ingezet om het risico af te wenden? Op welke manier kunnen taken en verantwoordelijkheden worden verdeeld? De aandachtfunctionaris consulteert bij twijfel Veilig Thuis (anoniem). Bij specifieke vormen van geweld, zoals eer-gerelateerd geweld, huwelijksdwang, seksueel misbruik en vrouwelijke genitale verminking of ouderenmishandeling, wordt altijd advies gevraagd aan Veilig Thuis over de vervolgstappen. De aandachtfunctionaris documenteert. De aandachtfunctionaris informeert de directie.

Stap 3 - Delen van de zorg met de ouders en mogelijk ook het kind

De Aandachtsfunctionaris is verantwoordelijk. N.B. Deze stap overslaan, d.w.z. het doen van een melding zonder voorafgaand gesprek, is alleen mogelijk als de veiligheid/gezondheid van het kind, anderen of uzelf in het geding is of zou kunnen zijn of als het vermoeden bestaat dat de ouder of kind het contact zal verbreken. In voorkomende gevallen zoekt de aandachtfunctionaris naar een ander moment om de ouders en/of het kind in te lichten. De aandachtfunctionaris (evt. samen met ouder-kind-adviseur) bespreekt de signalen met de ouders en evt. het kind (vanaf 12 jaar verplicht). Doel van het gesprek wordt uitgelegd. Feiten en gedane waarnemingen worden beschreven. De ouder/verzorger wordt uitgenodigd hierop een reactie te geven. De Aandachtsfunctionaris documenteert. De Aandachtsfunctionaris informeert de directie.

Stap 4 - Wegen aard en ernst van kindermishandeling of huiselijk geweld

De Aandachtsfunctionaris is verantwoordelijk. De aandachtfunctionaris (in overleg met andere betrokken professionals) weegt op basis van de signalen, van het ingewonnen advies

en van het gesprek met de ouder/het kind de aard en ernst van kindermishandeling en huiselijk geweld of het risico daarop. De Aandachtsfunctionaris maakt daarbij gebruik van een risicotaxatie-instrument [https://www.nji.nl/nl/Databank/Licht-Instrument-Risicotaxatie-Kindveiligheid---Jeugdzorg-\(LIRIKJZ\)](https://www.nji.nl/nl/Databank/Licht-Instrument-Risicotaxatie-Kindveiligheid---Jeugdzorg-(LIRIKJZ)) De Aandachtsfunctionaris raadpleegt (in geval van twijfel altijd opnieuw) Veilig Thuis. De aandachtsfunctionaris kan in overleg met de directie, eventueel ook zonder toestemming van de ouders en/of het kind, overleggen met andere bij het gezin betrokken hulpverleners/beroepskrachten om een vermoeden van kindermishandeling te verifiëren of om hulp onderling af te stemmen. De aandachtsfunctionaris mag, indien van toepassing, ook zelf contact zoeken met de gezinsvoogd. In bovenstaande geval informeert de aandachtsfunctionaris zo snel mogelijk achteraf ouders over het contact en de gegeven informatie.

Stap 5: Hulp bieden en/of melden bij Veilig Thuis Stap

5A: Hulp organiseren en monitoren Als de Aandachtsfunctionaris, op basis van afweging in stap 4 meent dat het kind en zijn/haar gezin redelijkerwijs voldoende zijn beschermd tegen kindermishandeling of huiselijk geweld, dan: ! zorgt de aandachtsfunctionaris in overleg met het ondersteuningsteam voor hulpverlening op vrijwillige basis; volgt de aandachtsfunctionaris de effecten daarvan; ! doet de aandachtsfunctionaris in overleg met de directie alsnog een melding, als er signalen zijn dat de kindermishandeling of het huiselijk geweld niet stopt of opnieuw begint.

Stap 5B Melden

Kan het kind niet of niet voldoende tegen (het risico op) kindermishandeling of huiselijk geweld beschermd worden, dan: Bespreekt de Aandachtsfunctionaris de melding met de ouders en evt. het kind (vanaf 12 jaar) dat er een melding gedaan wordt. Hij/zij legt uit waarom dit gebeurt en wat het doel ervan is en vraagt de ouders om een reactie. Bij bezwaren van ouders overlegt de Aandachtsfunctionaris hoe daaraan tegemoetgekomen kan worden. Is dat niet mogelijk, dan weegt de Aandachtsfunctionaris de bezwaren af tegen de noodzaak om het kind te beschermen tegen het huiselijk geweld of de kindermishandeling. Van contacten met de ouders over de melding kan de Aandachtsfunctionaris afzien, als er concrete aanwijzingen zijn dat de veiligheid van het kind, die van hem/haar zelf, of die van een ander in het geding is, of zou kunnen zijn of als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de cliënt daardoor het contact met u zal verbreken. De aandachtsfunctionaris meldt bij Veilig Thuis. Hij/zij sluit bij de melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geeft duidelijk aan, indien de informatie ook van anderen afkomstig is; Overlegt met Veilig Thuis wat de school na de melding zelf nog kan doen om het kind en zijn gezin te beschermen binnen de grenzen van de gebruikelijke taakuitoefening.